

Poznań, dnia 19 października 2018 r.

Do:
**Prezesa Urzędu Komunikacji
Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa**

Strona postępowania (Udostępniający):
ENEA Operator sp. z o.o. z siedzibą w
Poznaniu
ul. Strzeszyńska 58
60-479 Poznań

**Wnioskodawca (Operator
telekomunikacyjny):**
Artur Grabiec
prowadzący działalność pod firmą
ARTUR GRABIEC G.ART TECHNOLOGY
ul. Ogrodowa 2
89-422 Sypniewo

**Stanowisko konsultacyjne
dotyczące projektu decyzji w sprawie DHRT.WIT.6174.4.2017**

Działając w imieniu ENEA Operator Sp. z o.o. (dalej jako „**ENEA Operator**” lub „**Udostępniający**”) w oparciu o pełnomocnictwo w aktach sprawy, na podstawie art. 15 pkt 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne („**PT**”) w zw. z art. 23 z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych („**Ustawa o wspieraniu**”) przedstawiamy stanowisko konsultacyjne odnośnie projektu decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „**Prezesa UKE**”) z dnia 21 lutego 2018 r. (pismo nr DHRT.WIT.6174.4.2017) datowanego na 21 września 2018 r.

1. Ad § 3 ust. 9 oraz § 7 ust. 4 projektu decyzji (brak możliwości wyłączania sieci)

Prezes UKE w projekcie stwierdza, że ENEA Operator prowadzi koncesjonowaną działalność gospodarczą, polegającą na dystrybucji energii elektrycznej. Z prowadzeniem takiej działalności wiąże się posiadanie statusu operatora elektroenergetycznego systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne („**PE**”). Przepisy PE nakładają na OSD szereg obowiązków. W szczególności wskazać należy na przepis art. 9c ust. 3 pkt. 1 i 2 PE, który stanowi, iż OSD jest odpowiedzialny za:

„1) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci dystrybucyjnej w sposób efektywny, z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz we współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w obszarze koordynowanej sieci 110 kV;

2) eksploatację, konserwację i remonty sieci dystrybucyjnej w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu dystrybucyjnego;”

Przepisy PE jako nadrzędną wartość, którą powinien kierować się w swojej podstawowej działalności OSD stawiają niezawodność dostarczania energii elektrycznej i niezawodność funkcjonowania systemu dystrybucyjnego. Konkretyzacja wskazanych obowiązków OSD dokonywana jest przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki („Prezes URE”), który obecnie przy zatwierdzaniu taryf na usługę dystrybucji energii elektrycznej stosuje model regulacji jakościowej. Wynika to z przyjętej Strategii Regulacji Operatorów Systemów Dystrybucyjnych na lata 2016-2020¹. Oznacza to, że stawki opłat są w istotnym stopniu powiązane ze spełnieniem przez OSD wskaźników jakościowych². Kluczowymi wskaźnikami, które podlegają ocenie w modelu regulacji jakościowej są wskaźniki SAIDI³ oraz SAIFI⁴. Wskaźniki te odwzorowują długość oraz częstotliwość przerw w zasilaniu energią elektryczną. Wartości tych wskaźników mają wpływ na wysokość współczynnika realizacji regulacji jakościowej (Q_i), który wpływa na wysokość zwrotu z zaangażowanego kapitału (tj. przychodu regulowanego) jaki zostanie zaakceptowany przez Prezesa URE przy zatwierdzaniu taryfy na kolejny rok.

Tym samym dbałość o wartości wskaźników SAIDI i SAIFI nie pozwala na dopuszczanie przez OSD do wyłączeń planowych, wtedy gdy nie jest to technicznie niezbędne. Takiej konieczności nie stanowi z całą pewnością udostępnianie infrastruktury na potrzeby telekomunikacyjne. Operator telekomunikacyjny może wykonywać prace na słupach energetycznych bez wyłączania napięcia zawieszanej

¹ <https://bip.ure.gov.pl/download/3/6435/STRATEGIAREGULACJIOSDostateczna.pdf>

² <https://bip.ure.gov.pl/download/3/6434/REGULACJAJAKOSCIOWAOSD.pdf>

³ SAIDI (*System Average Interruption Duration Index*) - wskaźnik przeciętnego systemowego czasu trwania przerwy długiej i bardzo długiej, wyrażony w minutach na odbiorcę na rok, stanowiący sumę iloczynów czasu jej trwania i liczby odbiorców narażonych na skutki tej przerwy w ciągu roku podzieloną przez liczbę obsługiwanych odbiorców.

⁴ SAIFI (*System Average Interruption Frequency Index*) - wskaźnik przeciętnej systemowej częstości przerw długich i bardzo długich, stanowiący liczbę odbiorców narażonych na skutki wszystkich przerw tego rodzaju w ciągu roku, podzieloną przez łączną liczbę obsługiwanych odbiorców.

sieci niskiego napięcia. Wynika to zresztą z zawartego w § 3 ust. 1 projektu decyzji.⁵

Jednocześnie ENEA Operator, w trosce o bezpieczeństwo prowadzenia prac w pobliżu przewodów energetycznych znajdujących się pod napięciem dopuszcza zatem wyłącznie prowadzenie prac na słupach energetycznych sieci niskiego napięcia z zastosowaniem technologii prac pod napięciem, uznając że dochowanie wymagań tej technologii zapewnia optymalny poziom bezpieczeństwa i ochrony osób prowadzących prace na sieci energetycznej. ENEA Operator stosuje jednolite dla wszystkich podmiotów zasady dotyczące wymaganych kwalifikacji, wyposażenia i sposobu prowadzenia prac, które zostały szczegółowo opisane w dokumentach zamieszczonych na stronie internetowej <https://www.enea.pl/operator/infoosieci/instrukcjeistandardysieci/pracepodnapieniem>

ENEA Operator oczekuje, że Operator telekomunikacyjny tym zasadom się podporządkuje i będzie je w pełni stosował. Z racji skali prowadzonej działalności w ENEA Operator obowiązują w tym zakresie ścisłe procedury, do których przedsiębiorca telekomunikacyjny powinien się dostosować, jeżeli chce współkorzystać z infrastruktury energetycznej.

Prezes UKE stwierdzając w treści uzasadnienia decyzji, że „*prowadzenie prac związanych z powieszeniem czy eksploatacją światłowodowych kabli telekomunikacyjnych nie wymaga stosowania technologii prowadzenia prac pod napięciem*”, przejmuje pełną odpowiedzialność za skutki ewentualnych wypadków jakie mogą wystąpić z udziałem Operatora telekomunikacyjnego, jego pracowników jak i podwykonawców. **ENEA Operator wnosi o usunięcie tego fragmentu uzasadnienia decyzji.**

Ze wskazanych powyżej przyczyn ENEA Operator sprzeciwia się zawieraniu w treści decyzji postanowienia § 9 ust. 3 projektu decyzji zdania: „*W przypadku konieczności wyłączenia napięcia linii elektroenergetycznej napowietrznej niskiego napięcia przez Udostępniającego w celu wykonania ww. przeglądów lub usunięcia*

⁵ § 3 ust. 1 projektu decyzji: „*Zobowiązuje się Operatora do wykonania Infrastruktury, w taki sposób, aby zarówno prace instalacyjne, jak i sama Infrastruktura nie uniemożliwiały korzystania ze Słupów Elektroenergetycznych, w szczególności nie ograniczały zachowania ciągłości i niezawodności funkcjonowania sieci elektroenergetycznej, zgodnie z wymaganymi prawem parametrami jakości energii elektrycznej.*”

awarii, prace te będą mogły zostać wykonane po uzyskaniu zgody, w terminie wskazanym przez Udostępniającego.”

oraz

zawieraniu w treści § 7 ust. 4 zdania o treści: „W przypadku konieczności wyłączenia linii, Operator lub podwykonawcy Operatora przystąpią do naprawy po otrzymaniu zgody od Udostępniającego w formie telefonicznej, co zostanie potwierdzone za pośrednictwem korespondencji e-mail.”

Postanowienia te nie mogą stanowić dla Operatora telekomunikacyjnego podstawy żądania wyłączenia napięcia w linii elektroenergetycznej, w sytuacji w której obiektywnie prace mogą zostać przeprowadzone przy załączonym napięciu, nawet gdyby wymagało to prowadzenia prac w technologii prac pod napięciem.

Ponadto przed przystąpieniem do prac na linii elektroenergetycznej niskiego napięcia, wymagających wyłączenia napięcia, miejsce pracy musi być przygotowane zgodnie z § 27 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych a organizacja zgodna z § 31 pkt 1 ww. rozporządzenia w szczególności w zakresie przygotowania i przekazania strefy pracy, rozpoczęcia i wykonania pracy, zakończenia oraz likwidacji strefy pracy.

Fizyczne rozpoczęcie pracy przez Operatora telekomunikacyjnego, może nastąpić wyłącznie na podstawie polecenia pisemnego wydanego przez osobę upoważnioną przez ENEA Operator, na podstawie którego następuje przygotowanie miejsca pracy przez pracowników ENEA Operator w tym wyłączenie linii. Z związku z powyższym z decyzji Prezesa UKE powinno wyraźnie wynikać, że w żadnej mierze niedopuszczalne jest przystąpienie przez operatora telekomunikacyjnego do pracy na infrastrukturze sieciowej ENEA Operator na podstawie samej wiadomości e-mail. Konieczne jest dopełnienie procedur związanych z prowadzeniem ruchu sieci elektroenergetycznej stosowanych przez ENEA Operator.

2. Ad § 2 ust. 2 lit. a pkt 2 projektu decyzji (minimalna odległość kabla telekomunikacyjnego od przewodów linii energetycznej)

Niezależnie od uwag poczynionych powyżej należy wyrazić zastrzeżenie do zawartego w projekcie decyzji wymogu podwieszenia kabli światłowodowych pod

przewodami linii elektroenergetycznych napowietrznych niskiego napięcia **z zachowaniem odległości nie mniejszej niż 30 (trzydzieści) cm od przewodów linii elektroenergetycznych napowietrznych niskiego napięcia.**

Prezes UKE wyrażając pogląd o braku konieczności stosowania technologii prac pod napięciem jednocześnie proponuje wprowadzenie odległości kabli światłowodowych od pracujących niez izolowanych przewodów fazowych linii niskiego napięcia wynoszącej zaledwie 30 cm.

Przyjęcie tak krótkiej odległości jest całkowicie niezrozumiałe i nie uwzględnia specyfiki prac przy słupach energetycznych.

Prezes UKE niewłaściwie interpretuje w tym zakresie do § 25 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych. Przepisy te bowiem określają nieprzekraczalną strefę, do której w żadnym momencie niezabezpieczona osoba nie może wejść jakkolwiek częścią ciała lub wyposażenia. Oczywistym jest, że jeżeli kable telekomunikacyjne miałyby znajdować się na maksymalnej wysokości postulowanej przez Prezesa UKE to jest dokładnie 30 cm pod niez izolowanymi przewodami fazowymi to w trakcie prac montażowych monter niewątpliwie przekroczyłby granicę strefy prac w pobliżu napięcia np. drabiną, podnośnikiem lub głową.

Dlatego też w praktyce granice strefy powiększa się o odstęp ergonomiczny.

Odstęp ergonomiczny jest to odległość w powietrzu, która uwzględnia:

- zamierzone lub niezamierzone ruchy pracownika wykonującego pracę,
- brak właściwej oceny wymaganego odstępu, szczególnie, gdy jest on duży
- trudności w zachowaniu właściwego odstępu, szczególnie, gdy jest on mały
- przypadkowe przesunięcie przedmiotów przewodzących, przenoszonych przez pracownika lub przez niego trzymany, albo też przedmiotów znajdujących się w pobliżu pracownika.

Odstęp ergonomiczny powinien wynosić przynajmniej dodatkowe 0,5 m

W tym kontekście wskazać należy, że w innych podobnych decyzjach dotyczących udostępnienia słupów energetycznych niskiego napięcia na potrzeby telekomunikacji Prezes UKE wskazywał znacznie większe minimalne odległości kabli telekomunikacyjnych od niez izolowanych przewodów energetycznych niskiego napięcia – uwzględniające wskazany odstęp ergonomiczny.

Przykładowo w decyzji z dnia 16 maja 2018 r. nr DHRT.WIT.6174.1.2017.49 wydanej wobec PGE Dystrybucja S.A. i GIGA KOMPUTER Ilona Skupień Prezes UKE przewidział następujące wymogi:

- zachowanie odległości nie mniejszej niż **80 cm od przewodów linii elektroenergetycznych napowietrznych niskiego napięcia** (§ 2 ust. 7 lit. b decyzji)
- montażu muf światłowodowych, zapasów kabla, zejść i podejść kablowych w odległości nie mniejszej niż 15 cm od wszystkich rodzajów żerdzi słupów elektroenergetycznych, z wyjątkiem żerdzi wirowanych gdzie zachowanie takiego dystansu nie jest wymagane. (§ 2 ust. 7 lit. c decyzji)

Przyjęcie takiej odległości 0,8 m ma swoje oparcie w normie technicznej PM-E-5100-1:1998, która bardzo szczegółowo określa wymagania dotyczące odległości elektroenergetycznych linii napowietrznych o napięciu znamionowym do 1 kV (nN), od innych linii, obiektów i urządzeń budowlanych.

Podobnie zastrzeżenie Prezes UKE zawarł również w decyzji z dnia 8 czerwca 2017 r. nr DHRT.WWM.6174.2.2016.37 wydanej wobec Tauron Dystrybucja Spółka Akcyjna i G-NET S.C. Tomasz Serwatka, Wojciech Rakoniewski gdzie dla napięcia do 1kV zawarto wymóg zachowania odległości powyżej 70 cm od elementów sieci znajdujących się pod napięciem (§ 2 ust. 7 lit. b).

Niezrozumiałe jest zatem zawarcie w projektowanej decyzji wymogu zachowania odległości zaledwie 30 cm od znajdujących się pod napięciem przewodów linii nn.

Niezależnie od uwag zgłoszonych w pkt. 1. powyżej ENEA Operator postuluje w tym zakresie:

- **przyjęcie wymogu minimalnej odległości kabla telekomunikacyjnego od przewodów roboczych linii nn wynoszącej co najmniej 80 cm**

oraz

- **przyjęcie wymogu montażu muf światłowodowych, zapasów kabla, zejść i podejść kablowych w odległości nie mniejszej niż 15 cm od wszystkich rodzajów żerdzi słupów elektroenergetycznych, z wyjątkiem żerdzi wirowanych gdzie zachowanie takiego dystansu nie jest wymagane.**

Mając na uwadze, że Prezes UKE wprowadzał podobne postanowienia w decyzjach wydawanych wobec innych operatorów systemów dystrybucyjnych (PGE Dystrybucja S.A. oraz Tauron Dystrybucja S.A.) nie ma żadnych podstaw aby w przypadku ENEA Operator takich postanowień nie wprowadzać. Nie może być bowiem tak, aby poziom bezpieczeństwa na obszarze sieci ENEA Operator był znacząco niższy aniżeli na obszarach innych OSD.

Co istotne, w toku postępowania w niniejszej sprawie sam *Wnioskodawca wskazał, że „ma zamiar wieszać przewody światłowodowe na poziomie 1,5 m poniżej przewodów energetycznych”,* zatem wprowadzenie wymogu odległości minimum 0,8 m nie będzie sprzeczne z wnioskiem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, a w pewnej mierze przyczyni się do minimalizacji ryzyka.

3. Ad § 2 ust. 3 projektu decyzji (obowiązek stosowania IRiESD)

ENEA Operator postuluje rozszerzenie wskazanego postanowienia o obowiązek przestrzegania Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej (dalej „IRiESD”) Udostępniającego w takim zakresie, w jakim Operator będzie korzystał z elektroenergetycznej infrastruktury technicznej Udostępniającego.

Uzupełnione postanowienie powinno mieć brzmienie: *„Wykonanie Infrastruktury nie może naruszać obowiązujących przepisów prawa oraz Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej Udostępniającego w takim zakresie, w jakim Operator będzie korzystał z elektroenergetycznej infrastruktury technicznej Udostępniającego.”*

Zasadność wprowadzenia takiego postanowienia postulował w innych postępowaniach Prezes URE i postulat ten był uwzględniany przez Prezesa UKE. Przykładowo, obowiązek przestrzegania IRiESD został wprowadzony przez Prezesa UKE m.in. w decyzji z dnia 8 czerwca 2017 r. nr DHRT.WWM.6174.2.2016.37 wydanej wobec Tauron Dystrybucja Spółka Akcyjna i G-NET S.C. Tomasz Serwatka, Wojciech Rakoniewski, a także w decyzji z dnia 16 maja 2018 r. nr DHRT.WIT.6174.1.2017.49 wydanej wobec PGE Dystrybucja S.A. i GIGA KOMPUTER Ilona Skupień.

Wskazać należy, że IRiESD jest dokumentem, który podlega zatwierdzaniu przez Prezesa URE, co gwarantuje jego prawidłowość i zgodność z przepisami

powszechnie obowiązującego prawa. Jak słusznie wskazywał Prezes URE „Udostępniający jako Operator Systemu Dystrybucyjnego jest ustawowo zobowiązany do przestrzegania IRiESD (...). Naruszenie lub nieprzestrzeganie IRiESD, stanowi podstawę do nałożenia przez Prezesa URE kary pieniężnej - zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 19 Prawa energetycznego. Prezes URE wskazał, że wykonanie i eksploatacja infrastruktury telekomunikacyjnej na słupach elektroenergetycznych będą miały wpływ na wypełnianie przez Udostępniającego obowiązków określonych w art. 9c Prawa energetycznego. W ocenie Prezesa URE, wszelkie prace prowadzone na sieci dystrybucyjnej Udostępniającego powinny być zgodne z postanowieniami IRiESD (...). W tym przypadku, Operator korzystając z sieci dystrybucyjnej Udostępniającego powinien zostać obowiązany do przestrzegania tych zapisów IRiESD (...), które dotyczą jego potrzeb, a jednocześnie mogą mieć wpływ na wypełnianie obowiązków Udostępniającego.”

W świetle powyższego, mając na uwadze obowiązek równego traktowania przedsiębiorstw energetycznych przez Prezesa UKE, obowiązek przestrzegania IRiESD powinien zostać wprowadzony do treści decyzji również w niniejszej sprawie.

4. Ad § 3 ust. 12 (stawka opłaty za jeden słup)

Prezes UKE w projekcie Decyzji proponuje stawkę opłaty za jeden słup w wysokości 4,50 zł netto powiększoną o podatek VAT.

W ocenie ENEA Operator zaproponowana wysokość stawki nie spełnia wymagań określonych w art. 22 ust. 1 i 3 Ustawy o wspieraniu⁶. W szczególności należy wskazać, że zaproponowana stawka nie zapewnia niedyskryminacyjnych warunków i zwrotu odpowiedniej części kosztów.

Po pierwsze, w toku prowadzonego postępowania administracyjnego ENEA Operator przyjęła regulamin udostępniania infrastruktury ENEA Operator na potrzeby telekomunikacji, stanowiący jednolity zbiór zasad współpracy ENEA Operator z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi („**Regulamin**”). W Regulaminie

⁶ Art. 22 ust 1 i 3 Ustawy o wspieraniu:

„1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

3. Opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej określa się w wysokości, która umożliwia zwrot części kosztów, które ponosi ten podmiot w związku z utrzymaniem tej infrastruktury.”

tym w pkt. VII ust. 3 zawarty został cennik opłat z tytułu korzystania z infrastruktury ENEA Operator. W cenniku tym określono podstawową stawkę opłat z tytułu udostępnienia słupów energetycznych linii nn w kwocie 5,52 zł netto / słup.

Podstawowa stawka 5,52 zł netto ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorców zainteresowanych komercyjnym wykorzystaniem infrastruktury ENEA Operator. Stawka ta powinna zatem mieć zastosowanie również w niniejszej sprawie. Nie ma bowiem podstaw aby Prezes UKE uprzywilejowywał jednego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego względem innych.

Po drugie, **stawka w wysokości 5,52 zł netto wynika wprost z decyzji Prezesa UKE z dnia 21 grudnia 2015 r. nr DRI-ZWZ-6175-3/13(69) wydanej wobec ENEA Operator.** W tamtej decyzji Prezes UKE stwierdził, iż: *„zasadnym jest wnioskowanie, że przyjęcie - tak jak to zostało poczynione w niniejszej decyzji - opłaty w wysokości 5,52 zł za dostęp do jednego Słupa Energetycznego jest uzasadnione, albowiem opłata taka nie tyle powinna pokrywać koszty jakie Udostępniający ponosi w związku z utrzymaniem swoich słupów, ale wynagradzać Udostępniającemu fakt ich udostępnienia Operatorowi. Zastosowana przez Prezesa UKE wysokość opłaty za ustanawiany dostęp do jednego Słupa Energetycznego z jednej strony zatem pozwala Operatorowi na korzystanie ze słupów napowietrznych linii elektroenergetycznych nN przy ponoszeniu kosztów, jakie ponosiłby przy zapewnieniu mu dostępu do słupa telekomunikacyjnego (przy jednoczesnym braku potrzeby ponoszenia kosztów związanych z posadowieniem takich słupów przez Operatora), a z drugiej strony zapewnia Udostępniającemu rekompensatę za ich udostępnienie w wysokości, która odpowiada kosztom, jakie wiążą się z udostępnieniem słupa telekomunikacyjnego dostosowanego do potrzeb telekomunikacji.”*

Co istotne stawka 5,52 zł została również przyjęta przez Prezesa UKE w decyzji z dnia 21 grudnia 2015 r. nr DRI-ZWZ-6175-2/13(93) wydanej wobec PGE Dystrybucja S.A. i „Sejnet” Rafał Sławiński.

Niewątpliwie nie ma podstaw do twierdzenia, że od wydania przez Prezesa UKE decyzji z 21 grudnia 2015 r. koszty utrzymania słupów zmalały (jest przeciwnie – koszty utrzymania infrastruktury energetycznej rosną.) **Brak jest zatem obecnie uzasadnionych podstaw do zastosowania przez Prezesa UKE stawki niższej aniżeli 5,52 zł.**

W tym kontekście należy wskazać na treść art. 8 § 2 KPA zgodnie z którym: „*Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.*” W analizowanym przypadku nie ma uzasadnionych przyczyn aby Prezes UKE odstępował od praktyki rozstrzygania spraw dotyczących udostępnienia słupów ENEA Operator. Stan faktyczny i prawny sprawy zakończony decyzją z 21 grudnia 2015 r. i sprawy niniejszej są ze sobą zbieżne i nie ma uzasadnionych podstaw do różnicowania stawki za słup pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi: Grzegorzem Czarczyńskim (adresatem decyzji z 21 grudnia 2015 r.) i Arturem Grabcem (będącym adresatem konsultowanej decyzji).

Nadto ENEA Operator postuluje wprowadzenie w treści decyzji rokrocznej waloryzacji stawki opłaty o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa GUS. Postanowienie tego typu Prezes UKE zawarł w decyzji z dnia 16 maja 2018 r. nr DHRT.WIT.6174.1.2017.49 wydanej wobec PGE Dystrybucja S.A. i GIGA KOMPUTER Ilona Skupień⁷ oraz w decyzji z dnia 8 czerwca 2017 r. nr DHRT.WWM.6174.2.2016.37 wydanej wobec Tauron Dystrybucja Spółka Akcyjna i G-NET S.C. Tomasz Serwatka, Wojciech Rakoniewski. **Nie ma zatem podstaw aby postanowienie takie nie znalazło się również w decyzji wydawanej w niniejszej sprawie.**

5. Ad § 7 ust. 2 (czas na poinformowanie o awarii)

ENEA Operator pragnie wskazać, że proponowany przez Prezesa UKE czas 1 godziny na poinformowanie drugiej strony umowy o wystąpieniu awarii jest nierealny i w rzeczywistości nie będzie mógł zostać dotrzymany. W przypadku wystąpienia awarii energetycznej polegającej np. na uszkodzeniu albo zerwaniu sieci elektroenergetycznej, naturalnym celem działania służb ENEA Operator jest usunięcie tej awarii tak, aby jak najszybciej przywrócić zasilanie odbiorcom. Całość działań służb ENEA Operator, wykonywanych często w trudnych warunkach atmosferycznych lub po zmroku podporządkowana jest realizacji tego celu. Służby

⁷ § 3 ust. 13 decyzji DHRT.WIT.6174.1.2017.49: „*Udostępniający ma prawo do waloryzacji stawek określonych powyżej, w każdym roku kalendarzowym w oparciu o wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (dalej „Prezes GUS”) na podstawie pisemnej informacji przesłanej przez Udostępniającego do Operatora. Zmiana tych stawek dokonana w myśl postanowień niniejszego ustępu obowiązywać będzie Operatora od miesiąca następującego po miesiącu, w którym informacja o zmianie została przesłana do wiadomości Operatora*”.

techniczne ENEA Operator nie mogą jednocześnie zajmować się diagnozowaniem obcej infrastruktury telekomunikacyjną podwieszanej do słupów energetycznych. Nie pozwala na to dynamika pracy ekip pogotowia technicznego. Nadto należy także zauważyć, że z punktu widzenia odbiorców pozbawionych energii elektrycznej kwestia niemożności świadczenia im usługi telekomunikacyjnej przez Operatora nie ma znaczenia, bowiem skoro i tak nie mają zasilania, to telekomunikacyjne urządzenia abonenckie i tak nie działają. Oczywistym jest, że potrzeba zapewnienia zasilania odbiorcom energii elektrycznej stanowi potrzebę wyższego rzędu, która niewątpliwie wyprzedza potrzebę korzystania z szerokopasmowego łącza internetowego. W praktyce zatem służby ENEA Operator mogą zacząć zwracać uwagę na to czy uszkodzeniu uległa infrastruktura Operatora i go o tym informować dopiero po usunięciu awarii energetycznej i przywróceniu zasilania odbiorców.

W tym kontekście ENEA Operator wnosi aby Prezes UKE zrezygnował z dokładnego określania czasu na przekazanie informacji i poprzestał na stwierdzeniu, że informacja powinna zostać przekazana niezwłocznie.

6. Ad § 2 ust. 3 projektu decyzji (tytuł prawny do nieruchomości)

ENEA Operator pragnie zwrócić uwagę, że projekt decyzji nie zawiera postanowień nakładających na Operatora telekomunikacyjnego obowiązek uzyskania zgód właścicieli nieruchomości nad którym Operator zamierza rozwieszać kable telekomunikacyjne. Prezes UKE stojąc na straży praworządności powinien taki obowiązek nakładać, bowiem dowieszenie dodatkowego kabla znacznie poniżej istniejącej linii napowietrznej niskiego napięcia stanowi ingerencję w prawo własności. ENEA Operator na mocy decyzji Prezesa UKE udostępnia Operatorowi jedynie miejsce przyczepu na słupie, ale nie korytarz powietrzny, w którym kabel telekomunikacyjny ma zawisnąć. ENEA Operator nie może zatem ponosić żadnej odpowiedzialności za skorzystanie przez Operatora z przestrzeni nad cudzą nieruchomością. Można sobie wyobrazić, że właściciel nieruchomości może być przeciwny instalowaniu mu dodatkowego kabla telekomunikacyjnego na wysokości okien i nie mając świadomości kto jest za to działanie odpowiedzialny może kierować swoje zastrzeżenia do ENEA Operator. **Prezes UKE powinien tę kwestię wyraźnie uwzględnić w treści decyzji nakładając na Operatora obowiązek uzyskania zgód właścicieli nieruchomości nad którymi Operator zamierza rozwieszać kable telekomunikacyjne z wykorzystaniem słupów ENEA**

Operator. Pewnym rozwiązaniem w tym zakresie może być zawarcie obowiązku złożenia przez Operatora oświadczenia wraz ze zobowiązaniem do pokrycia wszelkich ewentualnych roszczeń osób trzecich wynikłych z zawieszenia dodatkowego kabla na słupach ENEA Operator.

[na oryginale właściwy podpis]

Pełnomocnik